

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **Wood Pellets s.r.o.**, IČO: 026 82 036
sídlem číslo popisné 352, 683 01 Habrovany
zastoupený společností Daňové a účetní služby s.r.o., IČO: 494 49 494
sídlem Zbraslavská 12/11, Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2018, čj. 45991/18/5300-21442-711458,

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 29. 10. 2018, čj. 45991/18/5300-21442-711458, se **ruší** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám jeho zástupce společnosti Daňové a účetní služby s.r.o. do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- I. **Vymezení věci**

1. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „finanční úřad“) zahájil u žalobce v průběhu roku 2015 postupně daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za období listopad roku 2014, prosinec roku 2014 a duben roku 2015. V rámci kontroly vznikly finančnímu úřadu pochybnosti o tom, zda přijatá zdanitelná plnění od společností PRONOSTAV Group s.r.o., IČO: 293 68 448 (dále jen „společnost PRONOSTAV“) a Aziro s.r.o., IČO: 277 25 821 (dále jen „společnost AZIRO“), nejsou součástí daňového podvodu. Ve zprávách o daňových kontrolách finanční úřad uzavřel, že nárok na odpočet nebyl uplatněn v souladu s ustanovením § 72 a násl. zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v rozhodném znění, jelikož žalobce byl účastníkem obchodního řetězce stíženého daňovým podvodem. Finanční úřad proto vydal za každé z kontrolovaných období platební výměr, kterým nárok na odpočet o neuznanou částku snížil – za období listopad roku 2014 snížil nárok na odpočet o 210 000 Kč (částka se týkala pouze plnění od společnosti PRONOSTAV), za období prosinec roku 2014 snížil nárok na odpočet o 809 144 Kč (částka 137 144 Kč se týkala plnění od společnosti PRONOSTAV a zbývající částka 672 000 Kč se týkala plnění od společnosti AZIRO) a za období duben roku 2015 snížil nárok na odpočet o 315 000 Kč (částka se týkala pouze plnění od společnosti AZIRO).
2. Žalobce podal proti každému platebnímu výměru odvolání a v nynějším řízení se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo o těchto odvoláních souhrnně rozhodnuto. Žalovaný podaná odvolání zamítnul a platební výměry potvrdil, jelikož se ztotožnil se závěry finančního úřadu.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobce nejprve uvedl vlastní popis události, které vedly k současné situaci, a poukázal na to, že žalovaný považuje jakoukoliv situaci, která v daném obchodu nastala, za indicii svědčící v neprospěch žalobce.
4. Uvedl, že důvod nákupu peletovací linky od společnosti AZIRO byl v řízení dostatečně vysvětlen. Významným zdrojem financování projektu měly být dotace poskytnuté Státním zemědělským a intervenčním fondem (dále jen „SZIF“), přičemž dodání peletovací linky dle požadavků byla schopna zajistit pouze společnost AZIRO. Žalobce nebyl schopen rozlišit, které části peletovací linky pochází z dílů vlastněných dříve společností V. B. - dřevovýroba, s.r.o., IČO: 262 40 971 (od 8. 10. 2015 změna názvu na obchodní firma Doronis s.r.o., dále jen „společnost VBD“), a které byly dodány nově společností AZIRO. Nákup peletovací linky od společnosti AZIRO má jednoznačně ekonomicky doložitelný základ, jelikož žalobce nakoupil peletovací linku od výrobce usazeného na trhu dostatečně dlouho, nákup doložil veškerou nutnou smluvní dokumentací a platby realizoval výhradně z bankovního účtu. Za zásadní důkaz označil svědeckou výpověď pana A. B.
5. Paní Ing. K. (jednatelka žalobce) věděla, že společnost VBD vlastní v Habrovanech nedokončenou peletovací linku, nemohla už vědět, jaké části budou použity pro dodávku žalobci. Rovněž nemohla vědět, že tato společnost neodvede daň z přidané hodnoty na výstupu, jelikož již v této společnosti nepůsobila jako účetní a vlastnil ji nový vlastník.
6. Okolnost, že společnost VBD je od 11. 8. 2015 vedena jako nespolehlivý plátce, žalobce nemohl v době realizace obchodu vědět. K zapsání virtuálního sídla došlo rovněž až s velkým časovým odstupem od realizace obchodu. Poukázal na to, že účetní závěrky

neukládá do Sbírký listin většina společností, aniž by z toho bylo možné dedukovat, že neodvádějí daň z přidané hodnoty.

7. Vzhledem k tomu, že společnost AZIRO prováděla dle šetření na lince další montáže a úpravy a uhradila své daňové povinnosti, je nemožné, aby žalobkyni nebyl přiznán nárok na odpočet z daňových dokladů společnosti AZIRO z celé částky, protože minimálně z její marže byla daň z přidané hodnoty do rozpočtu odvedena.
8. Žalovaný přikládá velkou důležitost skutečnosti, že se osoby zúčastněné na transakci navzájem znají. Žalobce by v opačném případě do projektu neinvestoval takové finanční prostředky. Nájemní smlouva byla uzavřena dle dohody s majitelkou objektu až od data pořízení technologie, což žalobce nepovažuje za nijak nestandardní.
9. O zvýšení příkonu energie bylo žádáno společností VBD počátkem roku 2015 a společnost E.ON Česká republika, s. r. o., IČO: 257 33 591 (dále jen „společnost E.ON“) si vyhradila na realizaci 17 měsíců. V době provádění kontrol ze strany SZIF příkon zvýšen nebyl, což žalobkyně v době podepisování smlouvy s SZIF netušila. Pokud společnost E.ON podnikla veškeré kroky a čeká pouze na doplatek částky 89 tisíc Kč, děje se tak v době, kdy je žalobce z hlediska *cash flow* na kolenou. Pokud se žalovaný snaží žalobce vylicit jako liknavou společnost postupující ekonomicky ne hospodárně, tak jde pouze o jeho domněnku neodpovídající realitě. Skutečným důvodem nerealizace projektu bylo neposkytnutí dotace a nevyplacení nadměrného odpočtu. To, že žalobce nevyvíjí žádnou snahu o rozjetí výroby, není podpořeno žádnými důkazními prostředky a jedná se o pouhé tvrzení žalovaného.
10. Vzhledem k výše uvedenému má žalobce za to, že žalovaný neunesl své důkazní břemeno ve vztahu k prokázání povědomí žalobce o účasti na daňovém podvodu. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný uvedl, že paní Ing. K. musela nebo minimálně měla vědět, že předmětná peletovací linka již dříve patřila do obchodního majetku společnosti VBD. Žalovaný uvedl jednotlivé informace, ze kterých vyplývá, že průběh obchodů v řetězci nebyl standardní. Objektivními okolnostmi byla zejména nedůvěryhodnost společnosti VBD, personální propojenost vystupujících subjektů, okolnosti uzavření nájemní smlouvy, porušení podmínek dotace SZIF a nezařazení ekonomické činnosti ani po dvou letech.
12. K odvedení daně z přidané hodnoty z marže společnosti AZIRO odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, čj. 1 Afs 53/2016-59, z něhož plyne, za jakých okolností není možné nárok na odpočet přiznat.
13. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

14. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí finančního úřadu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba je **důvodná**, jelikož v řízení nebyla prokázána vědomá účast žalobce na daňovém podvodu.

15. Soud nejprve předesílá, že žalobce nijak nerozporuje závěry přijaté ve vztahu k (neuznanému) nároku na odpočet, který souvisí se zdanitelným plněním přijatým od společnosti PRONOSTAV. Předmětem sporu je proto pouze zdanitelné plnění poskytnuté společností AZIRO, což z hlediska „hodnoty sporu“ odpovídá nárokovanému odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši 987 000 Kč (částka se týká pouze období prosinec roku 2014 a duben roku 2015).
16. V souladu s žalobními body je předmětem soudního přezkumu pouze otázka vědomosti žalobce o své účasti na daňovém podvodu. Za výchozí bod lze považovat závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2018, čj. 5 Afs 60/2017-60.
17. Ve vztahu k identifikaci daňového podvodu bylo prokázáno (a je to mezi stranami nesporné), že společnost AZIRO v letech 2013 a 2014 vyrobila a dodala peletovací linku společnosti VBD, která ji v roce 2014 a 2015 prodala zpět této společnosti. U tohoto zpětného prodeje byla identifikována chybějící daň, jelikož společnost VBD uskutečnění zdanitelného plnění v příslušných obdobích nevykázala ve svých daňových přiznáních a neodvedla příslušnou daň z přidané hodnoty. Žalobce přitom v prosinci roku 2014 a dubnu roku 2015 nárokoval odpočet související s pořízením peletovací linky od společnosti AZIRO.
18. Finanční úřad uvedl několik objektivních okolností ve vztahu k nákupu peletovací linky od společnosti AZIRO, na jejichž základě usoudil, že žalobce měl (či mohl) o své účasti na daňovém podvodu vědět. Poukázal na osobní známost bývalé jednatelky žalobce (paní Ing. K., jednatelka od 20. 2. 2014 do 10. 2. 2016) a tehdejšího jednatele společnosti VBD (pan B., jednatelem od 20. 11. 2002 do 16. 4. 2014), ze které vyvodil, že žalobce věděl, že peletovací linka pochází od společnosti VBD a současně mohl vědět o tom, že daň touto obchodní korporací nebyla odvedena.
19. Dále poukázal na porušení podmínek poskytnutí dotace ze SZIF, což věcně zejména spočívalo v tom, že peletovací linka nebyla v době fyzické kontroly poskytovatelem dotace (dne 17. 8. 2015) připojena ke zdroji elektrické energie, tedy nebyla ve stavu, ve kterém by mohla začít výroba (tímto mělo dojít k porušení podmínky, že vznikne samostatný funkční celek, který bude sloužit k produkci výrobku, který žadatel neprodukuje). Šetřením bylo zjištěno (z odpovědi společnosti E.ON), že žádost o zvýšení příkonu na parcely 358/1-6 podala dne 24. 2. 2015 společnost VBD, přičemž žádost nebyla realizována z důvodu nezaplacení druhé části podílu na oprávněných nákladech ve výši 89 000 Kč.
20. Dále finanční úřad poukázal na rozpory ve výpovědích osob oprávněných jednat za žalobce.
21. Ohledně nepřijetí dostatečných opatření, aby se žalobce účasti na daňovém podvodu vyvaroval, finanční úřad ve vztahu k plnění poskytnutému společností AZIRO poukázal na to, že žalobce nepřijal taková opatření, která by vedla k zahájení ekonomické činnosti (zahájení výroby), z čehož vyvodil, že zahájení ekonomické činnosti nebylo záměrem žalobce.
22. Žalovaný dále doplnil objektivní indicii týkající se uzavřené nájemní smlouvy na prostor, kde byla peletovací linka umístěna, kterou vyhodnotil jako účelovou, jelikož byla předložena až s odvoláním.

23. Soud má po prostudování spisového materiálu za to, že v daném případě správci daně neunesli důkazní břemeno ve vztahu prokázání vědomé účasti žalobce na daňovém podvodu. Soud dospěl k závěru, že byly rozkryty v zásadě pouze dvě indicie způsobilé vnést do věci určitou míru pochybností ve vztahu k dobré víře žalobce, nicméně tyto indicie nedosahují (ani ve svém souhrnu) takové intenzity, která by byla způsobilá prokázat vědomou účast žalobce na daňovém podvodu.
24. Těmito stěžejními indiciemi jsou jednak osobní vztah (známost, přátelství) mezi osobami vystupujícími v obchodních společnostech figurujícími v jednotlivých článcích obchodního řetězce (tedy mezi panem V. B., paní Ing. I. K. a panem A. B.) a s tím související povědomí žalobce o existenci peletovací linky ve vlastnictví společnosti VBD a jednak skutečnost, že žalobce v relevantním období peletovací linku fakticky do provozu neuvedl. Finanční úřad poukazoval i na určité rozpory mezi vyjádřením paní Ing. K. během ústního jednání a během její svědecké výpovědi. Tato indicie ovšem nijak nesouvisí s hodnocením věrohodností uvedených důkazů, jelikož je využita pouze pro podporu závěru, že paní Ing. K. (tedy i žalobce) o existenci peletovací linky skutečně věděla.
25. Soud vychází z toho, že v řízení bylo povědomí žalobce o existenci peletovací linky ve vlastnictví společnosti VBD spolehlivě prokázáno, ostatně žalobce to obsahem žaloby potvrzuje. Ani ve světle této skutečnosti však dle soudu nelze dovozovat, že by žalobce měl a mohl vědět i o tom, že se pořízením peletovací linky od společnosti AZIRO může účastnit potenciálního daňového podvodu. Soud totiž zastává názor, že sama existence přátelského (či obdobného osobního vztahu) mezi jednotlivými aktéry dodavatelského řetězce nijak neschází o jejich vědomé účasti na daňovém podvodu, pokud jednotlivé články obchodního řetězce (v nichž ony „zprátelené osoby“ působí) současně nevzbuzují předvídatelné podezření, které by ospravedlnilo požadavek na zvýšenou opatrnost. V nynějším případě tomu tak nebylo, jelikož v rozhodné době, kdy docházelo k odkupu peletovací linky žalobcem, byla společnost VBD na trhu zpracování dřeva aktérem s více než desetiletou historií a krom nezveřejňování účetních závěrek ve Sbírce listin se dle soudu navenek nejevila jakkoliv podezřele. Nezveřejnění účetních závěrek by mohlo být v této věci využito jako podpůrný argument, na této izolované skutečnosti však nelze vystavět požadavek zvýšené opatrnosti (nadto v případě, kdy se nejednalo o subjekty, které by se do té doby neznaly).
26. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyvozuje nedůvěryhodnost společnosti VBD ze skutečností, které žalobci v rozhodné době nemohly být zřejmé (existence virtuálního sídla, označení za nespolehlivého plátce). Ve vyjádření žalovaný upřesňuje, že o nedůvěryhodnosti společnosti VBD hovořil pouze v části, v níž zdůvodňoval existenci daňového podvodu, nicméně ve stejném vyjádření si protirečí. Mezi indiciemi svědčícími o vědomé účasti žalobce na daňovém podvodu totiž uvedl i nedůvěryhodnost společnosti VBD (ač s konstatováním, že netvrdí, že o tom žalobce musel vědět). I přes jistou nesrozumitelnost se soud s tímto argumentem neztotožňuje, neboť již výše uvedl, že společnost VBD měla na trhu více než desetiletou historii a v řízení nevyšlo najevo nic, co by nasvědčovalo tomu, že by žalobce měl předvídat, její vývoj do budoucna. Z přátelského vztahu s (v době uzavření obchodu mezi žalobcem a společností AZIRO již bývalým) jednatelem společnosti VBD to samo o sobě nevyplývá.

27. K výše uvedenému je třeba současně dodat, že ani „přeprdej“ peletovací linky přes společnost AZIRO nelze jednoznačně označit za účelové vložení článku do obchodního řetězce, jak to činí žalovaný. Soud se totiž neztotožnil s tím, že by tato transakce postrádala jakýkoliv ekonomický smysl a že žalobce mohl peletovací linku pořídit stejně dobře přímo od společnosti VBD. O ekonomickém smyslu transakce svědčí jednak skutečnost, že žalobce potřeboval pro účely dotace opatřit novou peletovací linku, tudíž je logicky zdůvodnitelné, proč se obrátil přímo na jejího výrobce, nikoliv na společnost VBD. Zároveň ze svědecké výpovědi pana B. ze dne 22. 11. 2017 vyplynulo, že peletovací linka (ač umístěna stále v areálu v Habrovanech) byla smontována zaměstnanci společnosti AZIRO, dle přání paní Ing. K. byla dále technicky upravována (konkrétně svědek zmínil změnu dráhy a úpravu podavačů) a byla dodávána se zárukou a s veškerou provozní dokumentací.
28. Druhá stěžejní indicie spočívá v tom, že žalobce peletovací linku nikdy neuvedl do provozu. Dle zjištění finančního úřadu k tomu došlo, protože v areálu nebyl zvýšen příkon elektrické energie, což mělo příčinu v tom, že společnosti E.ON nebyla doplacena částka 89 000 Kč. V důsledku uvedeného žalobci nebyla poskytnuta dotace SZIF ve výši 5 000 000 Kč. To dle správců daně svědčí o tom, že žalobce nepostupoval s péčí řádného hospodáře, resp. dovozují, že záměr zahájit ekonomickou činnost ani neměl.
29. Soudu však není zřejmé, jakým způsobem má výše uvedená skutečnost svědčit o vědomém zapojení žalobce do daňového podvodu. Správci daně výše uvedené žalobci kladou k tíži i v části odůvodnění, ve které se zabývají tím, zda přijal dostatečná opatření, aby se účasti na daňovém podvodu vyvaroval. Ani v tomto směru soud nespatřuje logickou návaznost na údajné vědomé zapojení do daňového podvodu. Z uvedené indicie lze skutečně usuzovat na úroveň péče řádného hospodáře (jinými slovy, žalobce si nepohlídal, že ke zvýšení příkonu elektrické energie dojde v takovém termínu, aby splnil podmínky pro poskytnutí dotace) a s žalovaným se lze ztotožnit v tom, že žalobce zřejmě postupoval lehkovážně. Tyto závěry se však týkají výlučně ekonomické činnosti žalobce. Dle soudu z toho nelze nijak dovozovat, že by žalobce tím pádem věděl (či měl vědět) o svém zapojení do daňového podvodu, a již vůbec není představitelné, že by právě zprovoznění peletovací linky mělo představovat preventivní opatření, kterým by žalobce svou vědomou účast na daňovém podvodu mohl vyloučit. Uvedená indicie dle soudu postrádá logickou návaznost na závěry vedoucí k vědomé účasti žalobce na daňovém podvodu.
30. Žalovanému byla v rámci odvolání předložena i nájemní smlouva na prostor, v němž se peletovací linka nachází. Tato smlouva byla uzavřena mezi žalobcem a paní L. B. dne 1. 5. 2015. Žalovaný smlouvu označil za účelovou, vzhledem k tomu, že byla předložena až v odvolacím řízení (přitom měla vzniknout už v průběhu daňových kontrol). Dle jeho názoru se jí žalobce snaží doložit, že peletovací linka nebyla pouze v prostoru, ke kterému nemá žádný smluvní vztah. I tuto okolnost žalovaný zařadil mezi objektivní indicie svědčící o vědomém zapojení žalobce do daňového podvodu.
31. Aniž by soud vyjadřoval k hodnocení uvedené nájemní smlouvy žalovaným, musí opět vyjádřit pochybnosti o významu této indicie ve vztahu k vědomé účasti žalobce na daňovém podvodu, a to vzhledem k řadě dalších skutečností, které v řízení vyšly najevo.

32. V řízení byl doložen podnikatelský záměr, dohoda o poskytnutí dotace ze strany SZIF i to, že peletovací linka byla pořízena transparentním způsobem s veškerou související dokumentací. Dále bylo prokázáno, že peletovací linka byla v předmětném prostoru v Habrovanech dle požadavků žalobce technicky upravována/montována a SZIF v tomto prostoru prováděl fyzické kontroly peletovací linky, když kontroloval, zda žalobce splňuje podmínky pro poskytnutí dotace. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem se jeví účelovost nájemní smlouvy shledaná žalovaným jako velmi zjednodušený a nepřiléhavý závěr. Žalobce sice uzavřel kupní smlouvu na peletovací linku již v létě roku 2014, nicméně teprve v dubnu 2015 doplatil poslední dílčí splátku. Předložená nájemní smlouva uzavřená ke květnu roku 2015 tedy odpovídá času, kdy žalobce kompletně pořídil technologii. Žalovaný ovšem tuto časovou souvislost nijak nezohlednil.
33. Vše výše uvedené lze shrnout tak, že ve věci byla identifikována řada indicií svědčící naopak o objektivní věrohodnosti článků řetězce, o seriózním charakteru záměru žalobce pořídit peletovací linku, o ekonomickém smyslu pořízení peleteovací linky přímo od jejího výrobce, o průběhu transakce a o realizaci podnikatelského záměru. Indicie, které popsali správci daně, dle soudu nepostačují k dovození vědomé účasti žalobce na daňovém podvodu ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie a judikatury správních soudů. Správci daně se dle soudu mimo jiné opřeli o indicie, které mohou mít vypovídací hodnotu ve vztahu k (ne)využití zdanitelného plnění k ekonomické činnosti žalobce (absence záměru zahájit ekonomickou činnost), či ve vztahu k (ne)uskutečnění zdanitelného plnění (absence nájemní smlouvy na předmětný prostor). Tyto indicie samy ani ve vzájemném propojení (včetně indicie spočívající v osobním vztahu mezi jednotlivými aktéry) nedosahují potřebné intenzity.

V. Závěr a náklady řízení

34. Soud vzhledem k výše zjištěnému napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost v souladu s § 78 odst. 1 soudního řádu správního, jelikož žalovaný své rozhodnutí založil na nesprávném právním závěru, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 soudního řádu správního vázán vysloveným právním názorem. Soud se neztotožnil s tím, že by popsané objektivní indicie svědčily o vědomé účasti žalobce na daňovém podvodu.
35. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
36. Žalobce měl v řízení plný úspěch, tudíž má právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému. Náklady řízení žalobce představuje zaplacený soudní poplatek (za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu – 3 000 Kč) a odměna jeho zástupce.
37. Odměna zástupce žalobce byla stanovena v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 soudního řádu správního podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Advokát žalobce ve věci učinil celkem dva účelné úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby). Odměna za tyto úkony byla určena dle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, tedy $2 \times 3 \times 100$ Kč. Zástupci náleží i

náhrada hotových výdajů, která byla podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu určena paušální částkou za jeden úkon právní služby, tedy 2×300 Kč. Celkem odměna a náhrada hotových výdajů činí 6 800 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů ve smyslu § 57 odst. 2 soudního řádu správního o částku odpovídající dani (21 %), kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle daňových předpisů, tedy o 1 428 Kč.

38. Celkem náklady řízení žalobce činí 11 228 Kč. Soud žalovanému určil k zaplacení přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 24. listopadu 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu